

Υπόθεση C-212/97

Centros Ltd κατά Erhvervs-og Selskabsstyrelsen

(αίτηση του Højesteret
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ελευθερία εγκαταστάσεως — Σύσταση υποκαταστήματος
εκ μέρους εταιρίας χωρίς πραγματική δραστηριότητα —
Καταστρατήγηση του εθνικού δικαίου — Άρνηση καταχωρήσεως»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. La Pergola της 16ης Ιουλίου 1998 ..... I - 1461

Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 1999 ..... I - 1484

Περίληψη της αποφάσεως

Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Εταιρία συσταθείσα σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, η οποία εδρεύει εκεί χωρίς να ασκεί σ' αυτό εμπορικές δραστηριότητες — Σύσταση υποκαταστήματος σε άλλο κράτος μέλος — Άρνηση καταχωρήσεως — Ανεπίτρεπτη — Δυνατότητα των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης

(Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 52 και 58)

Τα άρθρα 52 και 58 της Συνθήκης εμποδίζουν τα κράτη μέλη να αρνούνται την καταχώρηση υποκαταστήματος εταιρίας συσταθείσας σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, στο οποίο η εταιρία αυτή εδρεύει χωρίς να ασκεί εκεί εμπορικές δραστηριότητες, όταν με το υποκατάστημα αποσκοπείται να παρασχεθεί η δυνατότητα στην εν λόγω εταιρία να ασκήσει το σύνολο των δραστηριοτήτων της εντός του κράτους στο οποίο θα ιδρυθεί το εν λόγω υποκατάστημα, αποφεύγοντας την εκεί σύσταση εταιρίας και καταστρατηγώντας με τον τρόπο αυτό την εφαρμογή των εθνικών κανόνων περί συστάσεως εταιριών, οι οποίοι είναι αυστηρότεροι όσον αφορά την καταβολή ενός ελαχίστου εταιρικού κεφαλαίου. Πράγματι, δεδομένου ότι το δικαίωμα συστάσεως εταιρίας σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και ιδρύσεως υποκαταστημάτων σε άλλα κράτη μέλη είναι συμφυές προς την άσκηση, εντός μιας ενιαίας αγοράς, της ελευθερίας εγκαταστάσεως που εγγυάται η Συνθήκη, το

γεγονός ότι υπήκοος κράτους μέλους που επιθυμεί να συστήσει εταιρία επιλέγει να τη συστήσει εντός του κράτους μέλους του οποίου τη νομοθεσία περί εταιριών θεωρεί ως λιγότερο αυστηρή και να ιδρύσει υποκαταστήματα εντός άλλων κρατών μελών δεν μπορεί να αποτελεί αυτό καθαυτό καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως.

Εντούτοις, η ερμηνεία αυτή δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να μπορούν οι αρχές του οικείου κράτους μέλους να λαμβάνουν μέτρα προς πρόληψη ή πάταξη της απάτης, είτε έναντι της ίδιας της εταιρίας, ενδεχομένως σε συνεργασία με το κράτος μέλος στο οποίο αυτή έχει συσταθεί, είτε έναντι των εταίρων οι οποίοι αποδεδειγμένα επιδιώκουν στην πραγματικότητα, με τη σύσταση εταιρίας, να αποφύγουν τις υποχρεώσεις τους έναντι των ανηκόντων στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα πιστωτών που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος του οικείου κράτους.